

ז. ארן. הוא אמר שזוהי חוות דעה קטלנית. אשכול לא יטרטט חוות דעה זו, בט לא מסר אותה לחברי הממשלה אלא לשניים - לשמירא ולזיאמט, לדעת יוסף חרג וי ועץ קצה מסטכותו וחציע גם הצעות מדיניות. רב יציע למנות ועדה חקירה מי נהן הוראה. מ. דייך בטוח שאשכול לא יתן להקים שום ועדה. הראיתי למשה מכחבי כהיום לאשכול. הוא סבור שאשכול לא יתן בשום אופן אפשרות לחקירה חדשה.

3.12.64, יום ה', כח' כסלו

נמשתי היום עם חברי "מחוז המושבים", כלומר צירי ועידת המפלגה של המושבים בבית איבוד המושבים ברחוב דיינס. דיברתי על שלושת המישורים: ממלכתי, המסדרות, המפלגה. המדינה הוא ארגון של חובה ויש בו שלוש רשויות נפרדות: 1) מחוקקת ומפקחת - כנסת, 2) ביצועית - ממשלה, 3) שופטת - בתי משפט וועדת חקירה ומסמרה חוקרת בשלב ראשון. יש כפיה בטסים, בשרות צבורי בחינוך, בשמירה החוק. ההסדרות ארגון מוטלה - מתוך אינטרס וערכי חברה, משימותיה - מריון עבודה, עצמאות כלכלית, משימות המדינה - במחנך, הינוך, קבוץ גלויות, הנריחת השמכה, העלאת צ האדם, עצמאות כלכלית, מעמד בינלאומי, היזוק היהדות. המפלגה - ארגון של רשות, לא מסרה אלא אמצעי, חבורות מחנך שוחמות ערכים חברתיים ומדיניים. נוסף לעצמאות המדינה שואפת לחברה בנויה על עבודה, מדע

חלוציות - היא התנדבות למשימות המדינה למעלה מהכפיה החוקית, יש דרגות
שונות בחלוציות, מינימום וסכסימום. למבטימום מגיעים מעטים. מינימום נדרש
מכל חבר: לתת לעם יותר משהוא מקבל עזרה לעולים, לחינוך, להפרחת השטטה,
לעיצוב חברה חדשה, לחיזוק מעמדנו הבינלאומי.

באמצע דברי באה עליזה ורסכה חלק מדברי וכל הוויכוח שבא אחריו.

הישיבה נמשכה כ-11 עד 3 אה"צ.

- בישיבת מזכירות המפלגה ביום 18.10.60 בבוקר (עמוד 23) אמרתי (הערתי
לדברי זיאבה) "בירור האמת קודם למסלגה", זיאבה הוסיף אז: "לאחר מסקנות
ועדת השנים (א"ד) הייתי משוכנע בטאח אחוז שלבון אינו אשט בענין זה (המברי),
עכשיו מי כמה וכמה" /כיצד אפשר להיות משוכנע ביותר בטאח אחוז? מדברי זיאבה
יוצא שגם יום לפני ישיבה 18.10.60 החקיימה ישיבה המזכירות.

- הערב ביקר אצלי ד"ר עזרא טעם בנסון, מי שהיה שר חקלאות בשנות 1953-
1961, והוא ראש המוסית האירומאית של המורמונים -
"The Church of Jesus Christ of Latter day Saints"

היה כבר בארץ בשנת 1951, ונחידונו אז. שאלתי מי כתב ספר המורמונים. אמר לי
זה נהחבר במאח חרכיעית והיה כתוב על עמודי זהב בלשון קרובה לערכית, זה הובא
מאמריקה ע"י מלאך ונהגיל ליוסף טמיט ע"י מלאך שהרגס לו לאנגליה. הוא -

בנסון - ידיד גדול לישראל, ויוסף סמיט מיסד דתם היה פה, בארץ, בשנת 1841 ונסלח לי ספר בענין זה. ההפלא לשמוע כי ג'ון ארטס התנבא בשנות העשרים למאה הי"ט כי היהודים ישובו לארצם ויחזשו מדינתם. השחוקם וביקש החומר. אמרתי לו שיפנה להסתדרות ציוני אמריקה והם ללא טעק יטציאו לו. הוא הצביע בעד בולדווטר וטעריץ אותו. אמרתי לו כי כל אמריקה, המערבית והמזרחית, הייתה ערויה בחרדה שטא ייבחר בולדווטר.

5,12.64, ל' כסלו

בבוקר בא אצלי סופר הולנדי סלדונג, היה בארץ ובארצות המזרח הקרוב וכתב ספר על הולדות הצביליזציה והדתות במזרח. הוא רוצה עכשיו לכתוב תולדות ויצמן קרא ספרו של ויצמן (Tatland Ennen) ביקש שירשו לו לעיין בארכיון, כמו שנתנו לקרוממן, אבל לא הרשו, כי גם קרוסמן לא עמד בדיבורו וציטט מהוך מכתבי ויצמן בניגוד להבטחתו. לא יוכל להכרח עד שהמכתבים יופיעו, כי הכרך הראשון שהיה צריך להושיע מזמן - טרם בא, ולא יחכה עד סוף המאה. הוא מבקש ספגו זכרונותי על ויצמן. סיפרתי לו על פגישתי הראשונה עם ויצמן כעתייתי בגדוד העברי, יחד עם דוב הזו ואליהו גולומב. היה בינינו אז ריב, כי ויצמן נסח לכועל הצעיר, ואנחנו נקסנו בקו אקטיביסטי. פגישת שנית הייתה בקונגרס 1931, ככששלח אותי למגישת עם רמסיי